

ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਅਨੁਸਾਰ ਗਿਣਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਡੀ ਚਿੰਤਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਖਾਸ ਨਿਯਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਥਾਈ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਨੂੰ ਕਲਾਸ I ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਅਤੇ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਲਾਸ II ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਪ ਮੰਡਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਉਪ ਮੰਡਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਲਾਸ II ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ I ਅਤੇ II ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਲਈ ਗਿਣੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਲਾਸ I. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(11) ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਸਾਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ, ਜੋ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਖਰਚੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਆਈ.ਐਸ.ਟਿਵਾਣਾ, ਜੀ.ਆਰ.ਮਿਆਜੀਠੀਆ, ਜੇ.ਜੇ.

ਸ਼ਰਨ ਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1985 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 2246।

11 ਅਕਤੂਬਰ, 1990

ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ, 1894- ਐੱਸ. 4. 5-A, 6, 9, 11, 11-A— ਜ਼ਮੀਨ, ਉੱਚ ਢਾਂਚੇ, ਫਸਲਾਂ ਅਤੇ ਦਰੱਖਤ ਇੱਕ ਯੂਨਿਟ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ 2 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ — S. 11-A ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨਾ — ਕੀ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ, ਉਸ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਫਸਲਾਂ ਅਤੇ ਦਰੱਖਤ ਇੱਕ ਇਕਾਈ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਇਕਾਈ ਦਾ ਮੁੱਲ ਇਸਦੇ ਸਾਰੇ ਫਾਇਦੇ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਲੋੜੀਂਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਪੁਰਸਕਾਰ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11-ਏ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੁਲੈਕਟਰ ਲਈ ਇਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਧਾਰਾ 11 ਆਈਬੀਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਵਾਰਡ ਦੇਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਸ਼ਰਨਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ
(ਜੀ. ਆਰ. ਮਜੀਠੀਆ, ਜੇ.)

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਅਧੀਨ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਰਿਬ ਅਵਾਰਡ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਹੀ ਇਕਾਈ ਲਈ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਜ਼ਮੀਨ, ਇਮਾਰਤਾਂ ਅਤੇ ਸੁਪਰ-ਸਟਰਕਚਰ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਫਸਲਾਂ ਅਤੇ ਰੁੱਖਾਂ। ਐਕਵਾਇਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਵਾਰਡ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਵਾਰਡ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਸੁਪਰ-ਸਟਰਕਚਰ ਅਤੇ ਰੁੱਖ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ। (ਪੈਰਾ 10)

226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਰਾਹਤਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।—

- (i) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਟੋਥ ਮਾਰਚ, 1985 ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਵਾਰਡ ਨੰਬਰ 423 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ-1, ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ; ਜਾਂ ਉਸ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ;
 - (ii) ਜੇ ਕਿ ਲੰਬਿਤ (ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ;
- (ਹਾਇ) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਪੇਸ਼ਗੀ ਕਾਪੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ;
- (iv) ਕਿ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ o) ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਣਾ; ਅਤੇ
 - (v) ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਲਖਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਲ ਆਰ.ਐਸ.ਬਿੰਦਰਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ .

ਐਚ.ਐਸ ਬੇਦੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ, . ਜਵਾਬਦਾਰਾਂ ਲਈ। .

ਨਿਰਣਾ

ਜੀਆਰ ਮਜੀਠੀਆ, ਜੇ.

(1) ਇਹ ਫੈਸਲਾ 1985 ਦੇ CWP ਨੰਬਰ 224 6, 1983 ਦੇ 4345, 1983 ਦੇ 5604 ਅਤੇ 1983 ਦੇ 5785 ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣੇ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਮ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

(2) ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ) 1985 ਦੇ CWP ਨੰਬਰ 2246 ਤੋਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਜਿੱਥੇ ਹਵਾਲਾ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਲਈ

ਇਸ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਰ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀਆਂ।

(3) ਤੱਥ:-

ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ. 1, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰ. 3/131/81/5UDI ਵਿਡੀਓ ! /4727, ਮਿਤੀ 1 ਜੂਨ, 1982 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਗਜ਼ਟ (ਅਸਾਧਾਰਨ) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ, ਮਿਤੀ 1 ਜੂਨ, 1982 ਨੂੰ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ, 1894 ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਐਕਟ) ਅਧਿਸੂਚਿਤ 22.94 ਏਕੜ (103 ਕਨਾਲ 11 ਮਰਲੇ) ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜਨਤਕ ਖਰਚੇ 'ਤੇ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ, ਅਰਥਾਤ, ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਅਰਬਨ ਅਸਟੇਟ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ (ਅਰਬਨ ਅਸਟੇਟ, ਜਲੰਧਰ ਵਿੱਚ 120' ਚੌੜੀ ਸਰਕੂਲਰ ਰੋਡ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨਦੇਸ਼ ਸੀਵਰੇਜ ਵਿਛਾਉਣ ਲਈ)। ਇਹ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਘੋਸ਼ਣਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, — ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 3/131/81-5UDI/15248, ਮਿਤੀ 17 ਅਗਸਤ, 1983 ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 6.53 ਏਕੜ (52 ਕਨਾਲ 5 ਮਰਲੇ) ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜਨਤਕ ਖਰਚਾ. ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਸ਼ਹਿਰੀ ਵਿਕਾਸ ਵਿਭਾਗ, ਪੰਜਾਬ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕੁਲੈਕਟਰ) ਨੇ 25 ਮਾਰਚ, 1985 ਨੂੰ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ।

(4) ਐਕੁਆਇਰ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮਕਸਦ ਪਿੰਡ ਕਿੰਗਰਾ, ਤਹਿਸੀਲ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜਲੰਧਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰੈਜ਼ੀਡਨ ਟਿਆਲ ਅਰਬਨ ਅਸਟੇਟ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਸਿਰਫ ਸੜਕ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 120' ਚੌੜਾਈ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਕੋਦਰ ਰੋਡ, ਜਲੰਧਰ ਨੂੰ ਜਲੰਧਰ ਕੋਟ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਵਾਲੀ ਰਿੰਗ ਰੋਡ ਬਣਨਾ ਸੀ। ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਐਕੁਆਇਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ ਦੇ ਨਾਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਰੋਧ ਸੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਐਕੁਆਇਰਮੈਂਟ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਕਿ 120' ਚੌੜੀ ਸਰਕੂਲਰ ਰੋਡ ਦਾ ਪਿਆ ਹੋਣਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨੁਕਸਾਨਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੰ: 4345, 5604 ਅਤੇ 5785 ਆਫ 1983 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਐਕੁਆਇਰ ਹੋਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਖਾਰਜ ਕਰਨ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ 1984 ਦਾ 1989 ਨੰਬਰ 1984 ਦਾ 1991 ਅਤੇ 1992 ਦਾ 1984 ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 4345, 5604 ਅਤੇ 5785 1983 ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। — ਵੱਖਰੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਮਿਤੀ 19 ਅਗਸਤ, 13 ਸਤੰਬਰ, 1984 ਅਤੇ ਸਤੰਬਰ 5, 1984, ਨੇ ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੋਧਿਆ: -

“ਸੁਣਿਆ। ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਅਤੇ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਿ ਸੀਵਰੇਜ ਵਿਛਾਉਣ ਸਮੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਢਾਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ, ਦੇ ਅਧੀਨ ਖਾਲੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(,G> ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, 12 ਸਤੰਬਰ, 1983 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ। iViaria ior tne iana ਨੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ oe ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਇੱਕ ਨੰਬਰ ਜਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹਨ। .ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਸਹਾਇਤਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 1.1 ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਜਾਂਚ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਾ ਕਿ ਉਸ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਸੁਪਰ-ਸਟਰੱਕਚਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਅਵਾਰਡ ਸੰਵਿਧਾਨਿਕ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ

Sharan Pal Singh and others v. State of Punjab and another
(G. it. Majithia, J .)

ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਅਵੈਧ ਸੀ, ਇਹ ਧਾਰਾ 11 of the ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਮਾਰਕੀਟ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ, ਨਾ ਕਿ ਸੁਪਰ-ਸਟਰੱਕਚਰ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਦਰੱਖਤਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 of ਐਕਟ ਸਿਰਫ ਇਕ ਪੁਰਸਕਾਰ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਚ-ਉਸਾਰਾਂ ਅਤੇ ਰੁੱਖਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਬੁਰਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਅਵਾਰਡ ਦੇਣ ਅਤੇ ਸਹੀ ਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਮਲੀਨ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 of ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਪਿੰਡ ਕਿੰਗਰਾ, ਤਹਿਸੀਲ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਅਰਬਨ ਅਸਟੇਟ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ, ਦੁਬਾਰਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ " ਤਹਿਸੀਲ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰੈਜ਼ੀਡਨ ਟਾਇਲ ਅਰਬਨ ਅਸਟੇਟ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ" ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਸਿਰਫ 120' ਚੌੜਾਈ ਵਾਲੀ ਸੜਕ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਸੜਕ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਇੱਕ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਸ਼ਹਿਰੀ ਅਰਬਨ ਅਸਟੇਟ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਅਤੇ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਉਦੇਸ਼ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸੜਕ ਨੂੰ ਵਿਛਾਉਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ।

(6) ਰਿੱਟ ਲਿਖਤੀ ਈ ਬਿਆਨ k ਕਲੈਕਟਰਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਇਹ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਧਾਰਾ 5-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਐਕਟ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਅਧੀਨ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਵੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ 12 ਮਾਰਚ 1983 ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਚ ਗਏ ਸਨ। 'ਤੇ

ਯੋਗਤਾਵਾਂ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੀ. ਵ. ਨੰਬਰ 4545, 1989 ਦੇ 560 ਆਰਮ 5785 ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਨੌਜਵਾਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲੀਬਰ ਹੈ। ਸੀਰੀਅਲ ਹੇ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ. ਧਾਰਾ oA oi tne ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ 1 ਤੋਂ 12 ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ। ਸੀਰੀਅਲ ਏ ਓਐਸ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਵੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। 15 ਤੋਂ ਲੈ. ਉਹ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਰਬਨ ਅਸਟੇਟ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਓਆਈ ਲਿੰਕ ਰੋਡ ਦਾ ਵਿਛਾਉਣਾ ਇੱਕ ਅਰਬਨ ਅਸਟੇਟ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ 12 ਸਤੰਬਰ, 1988 ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਦਾਅਵਿਆਂ/ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦਿਆਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋ. 2 ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਵਾਰਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਨੇ ਨੈਨਾਲਿਟੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਈ ਹੈ। ਇਹ ਅਵਾਰਡ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੰਪੂਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਅਤੇ ਰੁੱਖਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਬੰਧਤ ਵਿਭਾਗਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇਹ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਅਤੇ ਦਰੱਖਤ ਇਕ ਯੂਨਿਟ ਬਣਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ ਅਤੇ ਰੁੱਖਾਂ ਲਈ ਵੱਖਰੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(7) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ (i) ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੂਰਾ ਅਵਾਰਡ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11-ਏ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਐਕਵਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ; ਅਤੇ (ii) ਸਵਾਲ ਬੇਵਕੂਫੀ ਵਾਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਰੰਗੀਨ ਅਭਿਆਸ ਹੈ। ਜਾਣਕਾਰ ਵਕੀਲ ਅਨੁਸਾਰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਸੁਪਰ-ਸਟਰਕਚਰ ਅਤੇ ਦਰੱਖਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ 'ਚ ਅਜੇ ਤੱਕ ਐਵਾਰਡ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਸੁਪਰ-ਸਟਰਕਚਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਅਵਾਰਡ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਸੁਪਰ-ਸਟਰਕਚਰ ਅਤੇ ਰੁੱਖਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਵਾਰਡ ਅਜੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 11-ਏ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਐਕਵਾਇਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਪੁਰਦਗੀ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਰਣਜੀਤ ਵਜੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ / ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਕੋਦਰੀ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ (1), ਅਤੇ ਕੋਰਲਾ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਪੀਪੀ ਹਸਨ ਕੋਆ (2)।

(8) ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਕੋਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਆਮ ਸਕੀਮ ਤੋਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਖੇਤਰਫਲ ਦੱਸਦਾ ਹੈ, ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ

(1) 1983 PLJ 290.

(2) ਏਆਈਆਰ 1968 ਐਸਸੀ 1201

ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਵੰਡ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਕਲੈਕਟਰ ਕੋਲ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਅਵਾਰਡ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਅਧੀਨ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਾਕੰਸ਼ ਵਿਗਿਆਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (i), (ii) ਅਤੇ (iii) ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਰਕਮ ਦੀ ਦਰਯੋਗ ਵੰਡ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀਤਾ, ਸੈਕਸ਼ਨ 23 ਵਿਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਮੇਤ। ਜ਼ਮੀਨ, ਉਸ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਢਾਂਚੇ ਅਤੇ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਫਸਲਾਂ ਅਤੇ ਦਰੱਖਤ ਇਕ ਇਕਾਈ ਬਣਦੇ ਹਨ ਅਤੇ

ਸਮੁੱਚੀ ਇਕਾਈ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਸਾਰੇ ਫਾਇਦਿਆਂ ਅਤੇ ਇਸਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 23 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਆਈਨ ਦੇ ਬਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 4(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਹੈ। ਧਾਰਾ 23 *ibid* ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਛੇਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਸਿਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ। ਕੇਰਲਾ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਪੀਪੀ ਹਸਨ ਕੋਆ, ਏਆਈਆਰ 1968 ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ 1201 ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਕੇਰਲਾ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕਵਾਇਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੀਸਨ ਕੋਰਟ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਮੁੱਲ ਸੰਯੁਕਤ ਸੰਪਤੀ ਵਜੋਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ : 8 ਦਸੰਬਰ, 1954 ਨੂੰ, ਮਦਰਾਸ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਪਾਲਯਮ ਵਿਖੇ ਮਦਰਾਸ-ਕਾਲੀਕਟ ਰੋਡ ਨੂੰ ਚੌੜਾ ਕਰਨਾ - ਸੱਤ। ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀਆਂ ਇਕਾਈਆਂ। ਯੂਨਿਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ TS ਨੰਬਰ 298/2 ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਮਾਪ 3911 ਵਰਗ ਫੁੱਟ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ 12 ਦਸੰਬਰ 1954 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੈਟਿਨਲੀਅਰ ਕੋਵਿਲਕਮ ਅਸਟੇਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਨੇ ਜੇਨਮੀ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ TS ਨੰਬਰ 298/2 ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ 27 ਮਾਰਚ 1954 ਦੀ ਡੀਡ ਅਧੀਨ ਕੰਨੇਮਦਾਰ ਦਾ ਹੱਕ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਬਣੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕੁੱਲ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। 332.50 ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਅਫਸਰ ਨੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ। ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ 10,000 ਪ੍ਰਤੀ ਏਕੜ, ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਮਕਾਨਾਂ ਲਈ 'ਬ੍ਰੇਕ-ਅੱਪ ਮੁੱਲ' 'ਤੇ। ਇੱਕ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ, ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਕੇ ਬਾਗਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਟਨੇ ਓਰੀਅਨ-ਅੱਪ ਵਜੋਂ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਤਰੀਕਾ। ਘਰਾਂ ਦਾ 'ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਅਤੇ ਗਲਤ ਸੀ, ਉਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਹਰੇਕ ਯੂਨਿਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਸੰਪਤੀ ਵਜੋਂ ਮੁੱਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਯੂਨਿਟ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਪੁੰਜੀਕਰਣ ਕਰਕੇ, ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ 3J ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ 'ਤੇ ਗਿਲਟ-ਐਜਡ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਤੋਂ ਵਾਪਸੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਉਸ ਯੂਨਿਟ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਕੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ 35 ਗੁਣਾ ਵੱਧ ਸੀ, ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਕੀਟ ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸ਼ੁੱਧ ਸਾਲਾਨਾ ਕਿਰਾਇਆ। ਹੈਂਡ ਐਕਵਾਇਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ, ਕੇਰਲ ਰਾਜ ਨੇ ਕੇਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਸ਼ੁੱਧ ਕਿਰਾਇਆ ਨੂੰ 33J ਗੁਣਾ ਨਾਲ ਗੁਣਾ ਕਰਕੇ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਗਿਲਟ-ਐਜਡ ਸਕਿਓਰਿਟੀ ਸਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿਟਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਿਟਰਨ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਸਲੀ ਗੁਣਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਕੇਰਲ ਰਾਜ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 133(1) (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। ਸਿਖਰਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਦੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ:-

- (1) ਕਿ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਨੇ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਅਫਸਰ ਤੋਂ ਅਵਾਰਡ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ - ਸਿਰਫ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਕੋਲ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ

Sharan Pal Singh and others v. State of Punjab and another
(G. R. Majithia, J.J)

ਇਮਾਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਤਰੀਕਾ ਹੀ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਦੁਕਵਾਂ ਤਰੀਕਾ ਸੀ; ਅਤੇ

(2) ਕਿ ਪੂੰਜੀਕਰਣ ਦੀ ਦਰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ।

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ: -

“ਅਸੀਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੇ ਧਾਰਕ ਦੇ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਤਰੀਕਾ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਸੀ। ਇਮਾਰਤਾਂ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤ ਦੇ 'ਬ੍ਰੇਕ-ਅੱਪ ਵੈਲਿਊ' ਦਾ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਤਾ ਲਗਾ ਕੇ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤ ਇੱਕ ਯੂਨਿਟ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਯੂਨਿਟ ਦਾ ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਇਸਦੇ ਸਾਰੇ ਫਾਇਦਿਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ। ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਤਹਿਤ

ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਦੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 4(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧੀਨ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਹੈ। ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 23(1) ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਛੇਵੇਂ ਤੱਕ ਸਿਰਲੇਖਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(9) ਅਧਿਕਾਰਤ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿਚ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਬਚਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ, ਉਸ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਫਸਲਾਂ ਅਤੇ ਦਰੱਖਤ ਇਕਾਈ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਮੁੱਚੀ ਇਕਾਈ ਦਾ ਮੁੱਲ ਇਸਦੇ ਸਾਰੇ ਫਾਇਦਿਆਂ ਅਤੇ ਫਾਇਦਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਯੂਨਿਟ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਅਵਾਰਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

(10) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ II I -A ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੁਲੈਕਟਰ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਧਾਰਾ 11 *ibid* ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਵਾਰਡ ਬਣਾਉਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅਵਾਰਡ ਨਹੀਂ ਹੈ ਉਸ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਤਤਕਾਲ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਮਿਤੀ 1 ਜੂਨ, 1982 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਮਿਤੀ 17 ਅਗਸਤ, 1983 ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ 25 ਮਾਰਚ, 1985 ਨੂੰ ਇਹ ਅਵਾਰਡ ਕੀਤਾ ਸੀ।, ਜ਼ਮੀਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਉਸ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਉੱਚ-ਉਸਾਰਾਂ ਅਤੇ ਰੁੱਖਾਂ ਲਈ। ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਵਾਰਡ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਲਪਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹੀ ਇਕਾਈ ਲਈ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਜ਼ਮੀਨ, ਇਮਾਰਤਾਂ ਅਤੇ ਸੁਪਰ - ਸਟ੍ਰਕਚਰ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਫਸਲਾਂ ਅਤੇ ਦਰੱਖਤਾਂ। ਐਕਵਾਇਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਹੁਣ ਤੱਕ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ

ਕਿਉਂਕਿ ਅਵਾਰਡ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸੁਪਰ-ਸਟਰੱਕਚਰ ਅਤੇ ਦਰੱਖਤ ਅਵਾਰਡ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ।

(11) *ਬਿਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰੇਰਾ)* ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਬੈਂਚ ਦੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਨੁਸਾਰ ਵੱਖਰਾ ਹੈ: -

“ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਲਾਨਾ ਮੁੱਲ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਪੂੰਜੀਕਰਣ ਵਜੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਫਾਰਮੂਲੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਬਾਗਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ, ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਦੇ ਪੱਖਪਾਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਫਲਾਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਹੈ

ਦਰਖਤਾਂ ਵਿੱਚ ਰੈਜ਼ੀਡਨ ਟਾਇਲ ਜਾਂ ਵਪਾਰਕ ਖੇਤਰ ਵਜੋਂ ਉਪਯੋਗ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਫਲਾਂ ਦੇ ਦਰੱਖਤਾਂ ਜਾਂ ਬਾਗਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮੁੱਲ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਜਾਂ ਵਪਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਮੀਨ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਫਲਦਾਰ ਰੁੱਖਾਂ ਦਾ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ, ਸਾਡੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਇੱਕੋ ਐਕਵਾਇਰ ਲਈ ਦੋ ਵੱਖਰੇ ਅਵਾਰਡ ਦਿੱਤੇ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਇਹ ਉਚਿਤ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਫਲਾਂ ਦੇ ਦਰਖਤਾਂ ਦੀ ਮਾਰਕੀਟ ਕੀਮਤ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਵਿਚ ਜੋੜਦਾ।"

(12) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਫਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਐਕਵਾਇਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਐਕਵਾਇਰ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਸੁਪਰ-ਸਟਰੱਕਚਰ ਅਤੇ ਦਰੱਖਤ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿਸ ਲਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਅਵਾਰਡ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, 17 ਅਗਸਤ, 1983। ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਪੀ.ਸੀ.ਜੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁੱਕਦੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ

ਜੇਵੀ ਗੁਪਤਾ, ਸੀਜੇ ਅਤੇ ਆਰਐਸ ਮੋਗਿਆ, ਜੇ.
ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਅਸ਼ਵਿੰਦਰ ਕੌਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1217 ਆਫ 1988।

16 ਨਵੰਬਰ, 1990

ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕੈਲੰਡਰ, ਜਿਲਦ II, 1984 (ਪੰਨਾ 172) — ਰੈਗੂ. 3.1— ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 3.1 M.Lib ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਯੋਗਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੋਰਸ-ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤੋਂ ਉੱਚ ਯੋਗਤਾ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਹੈ -ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਨਿਰਭਰ ਵਾਰਡਾਂ ਲਈ 5 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅੰਕਾਂ ਦਾ ਵਜ਼ਨ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ-ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਅੰਕਾਂ ਦੇ ਆਮਕਰਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉੱਚ ਯੋਗਤਾ ਦੋਵੇਂ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 3.1 ਸਿਰਫ M.Lib ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਯੋਗਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੋਰਸ. ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ